

Verzoekster betoogt dat er geen sprake is van prima facie selectiviteit in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU. Volgens haar is de bepaling van het referentiesysteem door de Commissie onjuist en is het relevante referentiesysteem, te weten het voortbestaan van onbenutte verliezen op het niveau van de vennootschap ondanks de verwerving van een deelneming, de basisregel van het nationale belastingrecht. Voorts gaat het bij de „Sanierungsklausel” om een uitzondering op deze uitzondering, die terugleidt naar het referentiesysteem en derhalve zelf in overeenstemming met het systeem is.

2) „Sanierungsklausel“ als algemene maatregel

Verzoekster voert in dit verband aan dat het bij de „Sanierungsklausel” gaat om een algemene maatregel en dus niet om steun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU. Alle in Duitsland belastingplichtige vennootschappen kunnen in aanmerking komen voor de „Sanierungsklausel” en zij knoopt noch openlijk noch verhuld aan bij territoriale kenmerken of bij kenmerken die verband houden met omvang of bedrijfstak.

3) rechtvaardiging op grond van de aard en de interne structuur van het belastingstelsel

Verzoekster betoogt in het kader van het derde middel dat de „Sanierungsklausel” gerechtvaardigd is op grond van de aard en de interne structuur van het Duitse belastingstelsel, omdat die clause als uitzondering op de uitzondering van het verlies van het recht om verliezen over te dragen overeenkomstig § 8c, lid 1, van het Körperschaftsteuergesetz (KStG, Duitse wet op de vennootschapbelasting) terugleidt naar het referentiesysteem en daarmee in overeenstemming is.

4) geen belasting van openbare budgetten

Verzoekster voert op dit punt aan dat de „Sanierungsklausel” qua steunverlening geen belasting van de openbare begroting kan vormen en alleen daarom al geen steun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU is. In een geval van sanering bestaat, buiten insolventie van de betrokken vennootschap, alleen het alternatief om de insolventie te vermijden door overdracht van verliezen en met de „Sanierungsklausel”, die de redding van de vennootschap mogelijk maakt, blijft de mogelijkheid van toekomstige belastinginkomsten van de betrokken vennootschap behouden.

5) schending van het unierechtelijke vertrouwensbeginsel

In het kader van het vijfde middel voert verzoekster aan dat de Commissie, door haar praktijk en door geen kritiek te leveren op de regeling die voorafging aan die van § 8c KStG en evenmin op vergelijkbare regelingen van andere lidstaten, bij verzoekster een vertrouwen heeft gewekt. Dit verdiende ook bescherming op grond van de bindende inlichting en het ontbreken van voorspelbaarheid van de relevantie als staatssteun van de „Sanierungsklausel”.

Beroep ingesteld op 14 november 2011 — S & S Szlegiel Szlegiel i Wiśniewski/BHIM — Scotch & Soda (SODA)

(Zaak T-590/11)

(2012/C 25/117)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: S & S Piotr Szlegiel Jacek Szlegiel i Robert Wiśniewski sp. j. (Gorzów Wielkopolski, Republiek Polen) (vertegenwoordiger: R. Sikorski, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij voor de kamer van beroep: Scotch & Soda BV (Hoofddorp, Nederland)

Conclusies

— de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 25 augustus 2011 in zaak R 1570/2010-2 te vernietigen;

— de oppositie nr. B1438250 in haar geheel af te wijzen;

— de verwerende partij te gelasten het aangevraagde merk in te schrijven; en

— de verwerende partij te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: de verzoekende partij

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „SODA” voor waren van klasse 25 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 6970875

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: gemeenschapsmerkinschrijving nr. 3593498 voor het woordmerk „SCOTCH & SODA” voor waren van klasse 25

Beslissing van de oppositieafdeling: algehele afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad op grond dat de kamer van beroep (i) ten onrechte niet heeft geoordeeld dat de merken visueel, fonetisch en begripsmatig in voldoende mate verschillen, met name gelet op zijn analyse van de begripsmatige inhoud van de merken, (ii) het dominerende bestanddeel van de litigieuze tekens niet naar behoren heeft afgebakend en geanalyseerd, (iii) het aandachtsniveau van de gemiddelde consument van de betrokken categorie van waren niet naar behoren in aanmerking heeft genomen.

Beroep ingesteld op 22 november 2011 — Anbouba/Raad

(Zaak T-592/11)

(2012/C 25/118)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Issam Anbouba (Homs, Syrië) (vertegenwoordigers: M.-A. Bastin en J.-M. Salva, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het onderhavige verzoekschrift in al zijn onderdelen ontvankelijk verklaren;
- alle middelen daarvan toewijzen;
- de voeging van het onderhavige verzoekschrift met dat in zaak T-563/11 toestaan;
- verklaren dat de bestreden handelingen gedeeltelijk nietig kunnen worden verklaard aangezien het nietig te verklaren deel van de rest van de handeling kan worden gescheiden;
- bijgevolg:
 - besluit 2011/685/GBVB van de Raad van 13 oktober 2011 en verordening (EU) nr. 1011/2011 van de Raad van 13 oktober 2011 gedeeltelijk nietig verklaren door de vermelding van Issam ANBOUBA en de referenties daarbij als steunverlener aan het huidige regime in Syrië te schrappen;
 - subsidiair, besluit 2011/685/GBVB van de Raad van 13 oktober 2011 en verordening (EU) nr. 1011/2011 van de Raad van 13 oktober 2011 tot wijziging van verordening (EU) nr. 442/2011 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië nietig verklaren;
- meer subsidiair, verklaren dat deze besluiten en deze verordening niet van toepassing zijn op Issam ANBOUBA en

gelasten dat zijn naam en de referenties daarbij worden weggelaten uit de lijst van personen die voorwerp zijn van de sanctiemaatregelen van de Europese Unie;

- de Raad veroordelen tot betaling van één EUR voorlopige schadevergoeding ter vergoeding van de immateriële en materiële schade die is geleden als gevolg van de aanwijzing van Issam ANBOUBA als steunverlener aan het huidige regime in Syrië;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met die welke in T-563/11, Anbouba/Raad, zijn aangevoerd.

Beroep ingesteld op 28 november 2011 — Al-Chihabi/Raad

(Zaak T-593/11)

(2012/C 25/119)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Fares Al-Chihabi (Aleppo, Syrië) (vertegenwoordigers: L. Ruessmann en W. Berg, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- verordening (EU) nr. 878/2011 van de Raad van 2 september 2011⁽¹⁾ en verordening (EU) nr. 1011/2011 van de Raad van 13 oktober 2011⁽²⁾ alsook besluit 2011/522/GBVB van de Raad van 2 september 2011⁽³⁾ en besluit 2011/684/GBVB van de Raad van 13 oktober 2011⁽⁴⁾ nietig verklaren en ook alle latere wetgeving die de beperkende maatregelen bestendigt en/of vervangt, voor zover zij betrekking hebben op verzoeker;
- verweerder verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van zijn beroep voert verzoeker vier middelen aan.

- 1) schending van het recht op behoorlijk bestuur, in het bijzonder de motiveringsplicht, verankerd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 216 VWEU en artikel 14, lid 2, van verordening (EU) nr. 442/2011 van de Raad⁽⁵⁾.
- 2) schending van verzoekers recht van verdediging, met name het recht om te worden gehoord en het recht op effectieve rechterlijke toetsing van dit recht.